

budget
droomreis

ZANDSTRANDEN MET PALMBOMEN, EXOTISCHE DIEREN EN EEN ALTIJD VROLIJKE BEVOLKING. ALS JE KENNIS WILT MAKEN MET AFRIKA, IS GAMBIA EEN UITSTEKEND BEGIN. REIZEN MAGAZINE TROK EEN WEEK DOOR DIT PIEPKLEINE LANDJE IN WEST-AFRIKA. 'IF YOU ARE HAPPY, WE ARE HAPPY.'

Tekst & fotografie: Bas van Oort

Gambia

REIZ&
budget droomreis

8dagen Gambia

Vlucht + accommodatie via Corendon v.a.	€539,00
2-daagse excursie Georgetown (incl. overnachting, ontbijt, 2x lunch & diner)	€120,00
Week eten + drinken	€100,00
totaal	€759,00

bedankt en tot ziens!

Het zweet breekt me uit. Dit is hoe Afrikaanse bootrampen beginnen. Het is acht uur 's avonds en pikkedonker in Barra, een stadje aan de noordoever van de Gambia-rivier. De veerboot naar hoofdstad Banjul stroomt vol. Afgeladen vol. De laatste auto, een vrij grote *fourwheel-drive*, past er eigenlijk niet meer op. Maar na vier keer opnieuw starten en toch nog een klein stukje naar voren rijden, een hoop geschreeuw en gezwaai en nóg een klein stukje naar voren, kan het hekje dicht en de boot vertrekken. Ondertussen lopen er honderden Gambianen voorbij, zoekend naar een plekje op de boot. Bovenop staan bankjes, maar iedereen zit overal. En niet alleen mensen. Kippen scharrelen rond, hier en daar staat een geit tussen het afval te snuffelen. Mensen moeten staan nu. Maar als je de veerboot op kunt, dan ga je die op. Tussen Barra en Banjul varen er twee. Een stukje van iets meer dan tien kilometer, waar je soms een uur over doet, en soms twee. Afhankelijk van het tij en de stroming. Vertrek-tijden zijn er niet. De veerboot komt als 'ie gaat en gaat weer als 'ie helemaal vol zit. Tot een uur of elf 's avonds. Soms wordt er langer doorgevaren, en soms wordt er eerder gestopt. Dan kun je de volgende ochtend mee. We hebben geluk, de stroming is gunstig. De weinige lichtjes van Barra worden langzaam kleiner. Op het dek wordt vrolijk gekletst. En de sterrenhemel boven ons is verbluffend.

De 'lady with the monkey stick' rent naar links om een paar beesten weg te jagen

SMILING COAST OF AFRICA

Gambia is in trek als vakantieland. Afrika voor beginners. Op iets meer dan zes uur vliegen vanaf Schiphol heb je alles wat je wilt. Een wit zandstrand waar houten strandbedden klaarstaan. Rieten parasols ook, maar die zijn niet eens echt nodig. Onder de lange rij palmbomen is de schaduw minstens zo aangenaam. In de zon is het tussen de dertig en vijfendertig graden. En die zon schijnt hier elke dag. Het land is goedkoop en de bevolking is vriendelijk. Het tijdsverschil met Nederland is slechts een uur en in het droge seizoen heb je altijd mooi weer. Dat je niet het *wildlife* van Tanzania of het natuurschoon van Zuid-Afrika krijgt, neem je op de koop toe.

HET STRAND VAN KOTU

Als de zon ondergaat, is het strand van Kotu het mooist. De temperatuur zakt van bloedheet tot aangenaam warm, er hangt een goudoranje gloed over het rustige zeewater en overal zijn jonge Gambianen aan het voetballen. Als ik een tijdje naar een wedstrijdje sta te

kijken, komt Tipo naast me staan. Zoals elke Gambiaan vraagt hij waar ik vandaan kom, hoelang ik blijf, wat ik van het land vind en waar ik tot nu toe allemaal al ben geweest. Hij reageert verbaasd als ik over een fietstocht naar Banjul vertel. 'Met de fiets? Helemaal naar Banjul?' Een vriend van hem heeft een taxi, dat nummer krijg ik zo wel. Dat is een stuk makkelijker dan met de fiets. Lachend vertel ik Tipo dat op de fiets juist veel leuker is. Je stort je in het wonderlijke Afrikaanse straatleven. Eerst langs een enorme vuilnisbelt, net buiten Kotu, waarboven tientallen gieren cirkelen. Dan de markt van Serrekunda. Een vrolijke chaos. Een mierenhoop waarin je alleen je weg vindt door jezelf erin te storten en dan met de stroom mee te gaan. Langs de baobabs, de kapokbomen en de vele kleurige en vaak bijzondere vogels onderweg. Tipo knikt. 'Veel en bijzondere vogels, daar is Gambia beroemd om.'

KUNTA KINTE

Ik vertel verder, over de dorpjes Albreda en Juffureh en Kunta Kinte-eiland, waar we vanmiddag nog zijn geweest. Met een klein bootje de Gambia-rivier op. Terug naar de slavengeschiedenis van Gambia. In Nederland bekend door het verhaal *Roots* van de Amerikaanse schrijver Alex Haley. Het verhaal gaat over Kunta Kinte, de slaaf die naar Amerika werd gebracht en daar werd verkocht. En die geschiedenis is nog tastbaar, want Kunta Kinte werd geboren in Juffureh. Daar kun je ook naar zijn geboortehuis, het vrouwelijke dorps-hoofd is zelfs directe afstammeling van deze Gambiaanse held. Dat je met haar op de foto kunt en voor 100 *Dalassi* een certificaat kunt kopen dat je in Juffureh

Foto linksboven: leerlingen van de Sinchu Gundo basisschool. Grote foto: op de veerboot tussen Barra en Banjul. Hiernaast: markt langs de weg tussen Kotu en Serrekunda.

bent geweest, maakt het verhaal toch allemaal iets minder waard. Tipo is onder de indruk. 'Toeristen liggen meestal vooral op het strand. En ben je dan ook al in Georgetown geweest?'

TWEE DAGEN GEORGETOWN

Georgetown ligt op zo'n 300 kilometer van Banjul, in Gambia zes uur rijden. Of zeven, met enkele stops onderweg. De stad zelf, de oude hoofdstad van het land, is niet eens zo heel interessant. Een paar straten, dat is het. Er is ook

Foto's boven: op het strand van Kotu, 's avonds en overdag. Hiernaast: een pauze en een aap heten ons welkom in het Janjang Bureh Camp. **Tipo:** 'Veel en bijzondere vogels, daar is Gambia beroemd om.'

een oud fort, de plek waar slaven vroeger gevangen werden gehouden, maar verder is het niet meer dan een rustig dorpje op een eilandje in de Gambia-rivier. Het is vooral de rit ernaartoe die de trip meer dan de moeite waard maakt. Weg van de drukte in Banjul en het toerisme aan de kust. Het Afrika dat je kent uit films, boeken en je verbeelding, al ben je er nooit geweest. Driehonderd kilometer naar het oosten, over de *Trans-Gambian Highway*. Een geasfalteerde weg (grotendeels), al zegt ook dat niet zoveel. Het is meer een breed wandelpad. Met groepjes kinderen op weg naar school en vee dat zomaar een beetje rondscharrelt. Vrolijk geklede vrouwen schrijden heupwiegend voort met van alles en nog wat op hun hoofd en vaak een baby op hun rug gebonden.

SINCHU GUNDO

Onderweg stoppen we in Sinchu Gundo, een klein dorpje met een basisschool. Gids Abdellai overlegt met een van de mannen en wenkt ons daarna. Lamin, vader van een stuk of acht kinderen en zo'n beetje de baas van het dorpje, wil ons zijn huis wel laten zien. Een lemen

hut, waar vier bedden in staan. 'Hier slapen mijn vrouw en ik', wijst Lamin op een van de bedden. 'Daar mijn vader en moeder en die twee bedden zijn voor de kinderen.' Via de wasplaats, buiten, en de keuken in een andere hut, lopen we naar het schoolgebouw. Inmiddels zijn uit alle richtingen nieuwsgierige kinderen komen kijken, we betreden het schoolplein in een luidruchtige stoet. Het is pauze en

de docenten doen onder de grote boom midden op het plein wat nakijkwerk. Een van hen laat de klaslokalen zien. Stenen, koele ruimtes, met houten schoolbanken en een schoolbord. Aan de muur hangen tekeningen en rijtjes woorden, zinnen en getallen. Zodra ik mijn camera pak, beginnen de kinderen te dringen en kijken lachend in de lens. Als we niet veel later weer weggrijden, worden we door het hele dorp uitgezwaaid.

JANJANG BUREH CAMP

Laatste stop voor vandaag is het Janjang Bureh Camp. Een mooie lodge aan de oever van de Gambia-rivier, tegenover Georgetown. Als we het busje uitstappen en richting het restaurant aan de waterkant lopen, zien we ze meteen: apen. Overall springen en ravotten kleine aapjes met lange staarten. Behendig slingeren ze in de bomen en rennen ze achter elkaar aan. Op het moment dat het eten op tafel

komt, is het feest compleet. Zowel diner als ontbijt de volgende ochtend wordt een kat-en-muis-spel tussen apen, gasten en personeel dat de beesten zoveel mogelijk weg probeert te jagen. Maar rent de *'lady with the monkey stick'* naar links om een paar beesten weg te jagen, dan grijpen er twee aan de andere kant snel hun kans, springen op tafel en gaan er met een handvol broodjes vandoor. De bestolen gasten vinden het geweldig.

Foto boven: uitzicht vanuit onze boot op de groene oever van de Gambia-rivier. Foto hiernaast: de overvolle pont tussen Barra en Banjul.

Terug naar de kust is vanaf JanJang Bureh nog een lange weg die begint op het water. Hier, in het zoete deel van de Gambia-rivier, zwemmen nijlpaarden en krokodillen, verlekkert gids Abdellai ons. Wat volgt is een ontspannen boottocht. Aan beide oevers van de rustige rivier groeien palmbomen en nog meer groen, waartussen vogels zitten, fluitend en felgekleurd. Hoog boven ons zweven gieren en adelaars, en in de boomtoppen murmelt een kolonie pelikanen.

TERUG NAAR BANJUL

Na de safari-cruise (waarbij we welgeteld één krokodil en één nijlpaard zagen) rijden we terug naar de kust. Naar het drukke westen, om in Barra de laatste oversteek naar Banjul te maken. We stoppen nog heel even bij de Wassu Stone Circle, een verzameling van stenen die hier graag vergeleken wordt met Stonehenge. Ook stoppen we nog een keer of twintig voor *roadblocks* van de politie, want elk dorp en elke regio houdt in Gambia zijn eigen controles. En traditiegetrouw remt de chauffeur om de zoveel tijd voor een overstekende koe, een kudde geiten of ander vee. Maar het spannendste deel van de reis is helemaal op het eind. Als het al donker is geworden in Barra. Want daar moeten we met de veerboot naar de overkant. Terug naar Banjul. •